

De hobby van.....

Frits Martens, Statenhoff 10

Als ik op een zaterdagmorgen het voetbalterrein van H.C.S.C. op ga, zie ik Frits al lopen voor de tribune bij het hoofdveld met de vlag van de vereniging onder de arm.

Het hijsen van sponsorvlaggen en de clubvlag is één van de taken die behoren bij het werk van een 'voetbal-koster'. Een taak die Frits een keer in de vier weken voor zijn rekening neemt. Voordat de eerste bezoekers zo rond negen uur verschijnen heeft Frits er al een uurtje werk op zitten. De cornervlaggen wapperen, de vlaggen zijn in top gehesen en de doelen zijn er klaar voor om de doelpunten op te vangen. In de 'keuken' onder de tribune worden dan de bekertjes met limonade in geschonken en in de kleedkamers klaar gezet voor de voetballende jeugd voor in de rust.

We gaan even een kijkje nemen bij de "Kabouters" de jongens van 4 en 5 jaar die aangemoedigd door vaders en moeders binnen een afgerasterd veldje achter de leren knikker aanrennen. Twee "vader-trainers" brengen op deze manier de enthousiaste jongens de eerste beginselen van het edele voetbalspel bij. Het is echt een feest om naar deze kabouters te kijken. Als de kabouters groter gegroeid zijn maken ze de overstap naar de mini-pupillen; daarna begint het

echte werk bij de pupillen, junioren en senioren.

Als 10 jarige begon Frits bij de welpen (kabouters bestonden nog niet) zijn voetbalcarrière. De trainer kreeg al gauw in de gaten dat Frits een talentje was. Het kon gewoon niet uitblijven dat 'vastbijter' Frits later werd opgenomen in de selectie van het 1e elftal. En daar heeft hij maar liefst 15 jaar in gespeeld!! Van de bekende voetbalnester Wim Cornielje hoorde ik dat Frits een geweldige "knokker" was met een enorme inzet die doorging tot aan de laatste minuut van de wedstrijd.

Na zijn actieve voetbalperiode trainde en begeleidde Frits jeugdelftallen. In die tijd bleek al gauw dat zoon Frederik de kwaliteiten in zich had om ook door te kunnen stomen naar het eerste elftal, maar helaas zetten hardnekkige blessures een streep door de rekening. Als materiaalcommissaris maakt Frits deel uit van het bestuur van de afdeling veldvoetbal. Om dit werk goed te kunnen doen is het noodzakelijk goede contacten te hebben met spelers, trainers en begeleiders. Met 350 actieve, spelende leden, verdeeld over 25 teams, rollen er bv. alleen al zo'n 350 leren knikkers over het gras.

En laten we wel zijn, een goeie bal is een eerste vereiste bij het voetballen. Een pupillenbal weegt zo'n 250 gram en de junioren spelen met een bal van 300 gram, daarna heten ze seniorenballen. De scheidsrechter bepaalt altijd of een bal goed is of niet. Maar net als bij auto's staat de juiste druk op de ballen zelf aangegeven, dus aan de bal kan de schuld niet gegeven worden als er een wedstrijd wordt verloren. Dan de schuld maar neerleggen bij de scheidsrechter of toch maar bij

jezelf?

Het paradepaardje van een voetbalvereniging is meestal de selectie c.q. het 1^e elftal. Dat is ook zo bij H.C.S.C. Frits is er dan ook op gespist dat alles

pico bello in orde is bij de mannen van het 1^e. Zien de (sponsor)shirtjes er goed uit die terug komen van de wasserette, zijn er genoeg ballen etc. etc.

Als er een nieuwe outfit moet komen dan speelt Frits voor kleermaker. Hoeveel Mmetjes enz. Dus de maat nemen van de voetballers. Ook het wassen van de zo geheten 'inloopshirtjes' (voor een wedstrijd begint) van de 1^e elftalspelers, heeft Frits op zich genomen.

Nee dit klusje wordt niet doorgeschoven naar zijn vrouw Akke, hij wast alles zelf en blijkbaar nog goed ook. De trainer en spelers zijn dik tevreden over het werk van Frits. Net als het Vredeskerkwerk draait H.C.S.C. op vrijwilligers en hobbyisten zoals Frits. Ook bij H.C.S.C. is het niet altijd even gemakkelijk om al het werk draaiende te houden. Hoewel er gelukkig ook jongeren actief zijn, wordt er veel van het werk verzet door oude getrouwen die vergroeid zijn met de club. Maar met name voor sommige lagere elftallen bij de jeugd is het heel moeilijk om een trainer en elftalbegeleider te vinden. Op 5 juni 1948 werd H.C.S.C. opgericht, dus dit jaar wordt trots en met dankbaarheid het 60 jarig jubileum gevierd. De vereniging is gezond en springlevend en hoopt dat nog vele jaren vol te houden, aldus Frits.

Rondom dit heugelijke gebeuren speelt het 1° van H.C.S.C. een thuiswedstrijd tegen Cambuur. En ja hoor, de thee en limonade rondom de wedstrijd is toevertrouwd aan Frits, dus dat zit goed! En dit alles valt samen met belangrijke zaken die op korte termijn staan te gebeuren. H.C.S.C. en W.G.W. moeten het 'veld' ruimen voor het nieuw te bouwen **Gemini-ziekenhuis**. En zoals het er nu naar uitziet zorgt de gemeente Den Helder voor één nieuw sportcomplex voor beide clubs aan de Linie.

Een samen optrekken (ook wel fusie geheten) van beide clubs is mede om die reden in een stroomversnelling geraakt. Twee niet weg te denken Helderse voetbalverenigingen willen met elkaar door gaan onder een nieuwe naam, met een zaterdagafdeling en een zondagafdeling. Heeft dit wel voordelen? Ja, zegt Frits door deze fusie wordt het bv. makkelijker om met name een aantal jeugdelftallen te bemannen.

Deze spannende en toch ook emotioneel beladen periode wil Frits volop meemaken en zijn schouders met die van de andere vrijwilligers c.q. hobbyisten onder deze zware klus zetten, zodat het ook in de toekomst een voorrecht blijft om spelend of niet spelend lid te mogen zijn van voetbalclub? V.V. Eb en Vloed of V.V. Springtij of misschien wel V.V. de Oecumene. Frits kijkt op zijn horloge, want hij moet nodig de thee en limonade verzorgen voor een paar elftallen want de eerste helft van de wedstrijden zit er bijna op. En stel je voor geen drinken in de pauze.....!

Rien Schelhaas